

The Holy See

KATEHEZA PAPE BENEDIKTA XVI.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 25. siječnja 2006.

Punina zakona je ljubav

Uvodno čitanje: Psalam 144,9-15; Molitva kralja, (večernja četvrtka IV. tjedna)

Pjevat ću ti, Boe, pjesmu novu, / na harfi od deset ica svirat ću. / Ti daješ pobjedu kraljevima, / ti koji si spasio Davida, slugu svojega, / od pogubna mača spasi mene, / oslobodi me iz ruke tuđinske; / lai govore usta njihova, / a desnica krivo prisee. / Daj da nam sinovi budu kao biljke / što rastu od mladosti svoje; / a kćeri naše kao stupovi ugaoni, / krasne poput hramskog stupovlja; / da nam itnice budu pune svakog obilja, / s plodovima svakojakim u izobilju; / ovce naše plodile se na tisuće, / plodile se beskrajno na našim poljima; / stoka naša neka bude toвна! / U zidinama nam ne bilo proboja ni ropstva, / ni plača na ulicama našim! / Blago narodu kojem je tako, / blago narodu kojem je Gospodin Bog!

1. Danas završava Tjedan molitve za jedinstvo kršćana, kroz koji smo promišljali o potrebi da stalno molimo od Gospodina veliki dar punoga zajedništva među svim učenicima Kristovim. Molitva, doista, bitno pridonosi da zajednički ekumenski napor Crkava i crkvenih zajednica bude iskreniji i bogatiji plodovima. Na ovom našem susretu elimo nastaviti s razmišljanjem o Psalmu 144, što ga bogosluje večernje donosi u dva dijela (usp. rr. 1-8 i rr. 9-15).

I dalje je riječ o hvalospjevu, a na pozornicu, i u ovom drugom dijelu Psalma, stupa lik "Pomazanika", to jest "Posvećenoga" u punom smislu riječi, Isusa koji privlači sve sebi kako bi od svih načinio "jedno" (usp. Iv 17,11.21). Neće, stoga, slučajno prizorište, koje će zavladati ovom pjesni, biti označeno blagostanjem, napretkom i mirom, tipičnim znakovima mesijanskoga doba.

2. Zato se ova pjesan i naziva "novom pjesmom". To je izraz koji u biblijskome govoru ne označava samo novost, nego i konačnu puninu koja daje pečat nadi (usp. r. 9). Opjevan je ovdje, tako, konac povijesti kada će konačno zašutjeti glas zla što ga Psalmist opisuje kao "la" i "kriva prisega", čime se obično ukazuje na idolopoklonstvo (usp. r. 11).

U tome se svjetlu govori o zlima, koji su predstavljeni kao tlačitelji Bojega naroda i njegove vjere. No, nakon toga negativnoga vidika, slijedi mnogo šire opisana, pozitivna dimenzija, ona koja se odnosi na novi radosni svijet koji će se evo pojaviti. To je istinski šalom, odnosno mesijanski "mir", svijetlo obzorje opisano kroz slijed sličica iz društvenoga ivota: one i za nas mogu postati znakom nade u rođenje pravednijeg svijeta.

3. Tu je ponajprije obitelj (usp. r. 12), utemeljena na ivotnosti rađanja. Sinovi, nada budućnosti, uspoređeni su sa snanim biljkama; kćeri su predstavljene kao čvrsti stupovi koji podravaju zdanje doma, slični stupovima hrama. Od obitelji prelazi se na gospodarski ivot, na selo s njegovim plodovima pohranjenim u itnice, s prostranim površinama na kojima pasu stada, sa stokom koja prolazi plodnim poljima (usp. rr. 13-14a).

Pogled se tada širi do grada, to jest do čitave gradske zajednice koja konačno uiva u dragocjenom daru mira i spokoja u javnom ivotu. Doista, zauvijek nestaju "proboji" što ih osvajači otvaraju u gradskim zidinama za vrijeme napada; završavaju neprijateljske provale, koje podrazumijevaju pljačku i odvođenje u ropstvo, te se konačno ne podie više "plač" očajnika, ranjenih, rtava, siročadi, taj alosni pratitelj ratova (usp. r. 14b).

4. Ova slika svijeta drugačijeg, ali mogućeg, povjerena je djelovanju Mesije i djelovanju njegova naroda. Svi zajedno moemo ostvariti ovaj naum sklada i mira, prestajući s razarajućim djelovanjem mrnje, nasilja, rata. Potrebno je, međutim, donijeti odluku svrstavajući se na stranu Boga ljubavi i pravde. Upravo se stoga Psalm zaključuje blaenstvom namijenjenim narodu "kojem je Gospodin Bog" (r. 15), narodu koji ne napušta svoju vjeru i svoje duhovne i moralne vrijednosti.

To je narod koji moe, dakle, zajedno s Psalmistom zapjevati ovu "pjesmu novu", punu pouzdanja i nade. Misao sama ovdje leti prema novom savezu što su ga navijestili već proroci (usp. *Jr* 31,31-34), a izvršio Krist (usp. *Heb* 8,8-12), novom čovjeku, onom "aleluja" obnovljenog i otkupljenog ivota, samoj novosti što je predstavljala Krist i njegovo Evanđelje.

Na to nas podsjeća i sveti Augustin. "Ne zamišljaj da milost dolazi od zakona, dok se u stvarnosti zakon moe obdravati samo snagom milosti. Stoga kae: "Na harfi od deset ica svirat ću". "Na harfi od deset ica", to jest na zakonu saetom u deset zapovijedi. Ondje ću pjevati psalme tebi, ondje ću uivati u tebi, ondje elim pjevati pjesmu novu, jer punina zakona je ljubav" (Esposizioni sui Salmi, 143,16: Nuova Biblioteca Agostiniana, XXVIII, Roma 1977, str. 677).

©Copyright - Libreria Editrice Vaticana